

MSZA ŚWIĘTA

Jednym z pierwszych doświadczeń religijnych dziecka jest uczestniczenie w mszy świętej. Dziecko z ciekawością obserwuje sprawowanie liturgii i potrafi stawiać pytania dotyczące poszczególnych znaków. Jednakże msza święta nie jest odpowiednim czasem na zaspokojenie ciekawości dziecka. Chcąc mu wyjaśnić pewne zagadnienia oraz wzbudzić w nim dalsze zainteresowanie Eucharystią, proponujemy mu zapoznanie się z nazewnictwem podstawowych przedmiotów i paramentów liturgicznych. W ten sposób wyposażamy je w odpowiedni język liturgiczny, przygotowujemy do świadomego uczestnictwa w mszy świętej oraz do zrozumienia innych katechez.

Gesty liturgiczne i postawy wiernych

Na liturgię składają się nie tylko przedmioty (paramenty), które widzimy na ołtarzu ale też gesty i znaki widzialne, które wyrażają i wskazują w sposób bardzo skuteczny rzeczywistość niewidzialną. Dokonuje się to poprzez środki, które odbierają zmysły. Gesty liturgiczne wyrażają stan duszy, są to „słowa”, których się nie słyszy, ale widzi. Celebrując mszę świętą, wnosimy nasze serca, umysły i głosy do Boga. Jako istoty cielesno-duchowe modlimy się także naszym ciałem. Przybieramy różne postawy: stojącą, klęczącą, siedzącą. Wykonujemy również rozmaite gesty: skłony, znaki krzyża, bicie się w piersi. Te postawy i gesty nie są tylko czysto zewnętrzne. Kiedy czynione są świadomie, ze zrozumieniem i z wiarą, wówczas niosą ze sobą głębokie znaczenie. Poprzez te postawy i gesty jeszcze pełniej uczestniczymy w liturgii.

Dzieci na tym etapie potrzebują przedstawiania nazw wybranych gestów i postaw wykonywanych przez wiernych w czasie mszy świętej, oraz ćwiczeń praktycznych, co prowadzi do bardziej świadomego uczestnictwa w Eucharyst